

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3461/2021. (XI. 3.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Győri Ítéltábla Bpi.II.169/2020/5. számú végzése és a Kúria Bpkf.III.963/2020/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Jován László ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] 1.1. Az indítványozót (mint gazdasági társaság ügyvezetőjét, az alapügyben I. rendű terhelt, majd elítélt és a jelen ügy tárgyát képező perújítás kezdeményezője) a Veszprémi Törvényszék 12.B.857/2016/82. számú ítéletében bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdés a) pontja és (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő költségvetési csalás bűntettében, valamint 2 rendbeli a Btk. 345. § szerint minősülő folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében és ezért halmazati büntetésül börtön fokozatban végrehajtandó 7 év 8 hónap szabadságvesztésre, 10 év gazdasági társaság vezető tisztségviselői tevékenységének végzésétől eltiltásra, valamint mellékbüntetés-ként 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.
- [3] 1.2. A védelem fellebbezése alapján másodfokon eljáró Győri Ítéltábla az elsőfokú döntést az indítványozó szempontjából annyiban megváltoztatta, hogy a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát egyaránt 6-6 évre enyhítette, egyebekben a fellebbezést nem találta megalapozottnak, ezért a bíróság az elsőfokú döntést a Bf.I.27/2018/11. számú ítéletével az indítványozó tekintetében helybenhagyta.
- [4] 1.3. A jogerős ítélet ellen az indítványozó védőjén keresztül (a jelen eljárás alapját képező) perújítási indítványt terjesztett elő a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 637. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont alapján a Győri Fellebbviteli Főügyészség útján a Győri Ítéltáblához. Perújítási indítványában arra hivatkozott, hogy az indítványozó képviselőjében eljáró védője a Be. 42. § (2) bekezdés c) pontja szerinti adagyűjtést és tanúkatatást végzett, amelynek eredményeképpen – álláspontja alapján – olyan új bizonyítékok kerültek felkutatásra, amelyek alapján más megvilágításba helyezik az első- és másodfokú ítéletben megállapított tényállást. Az indítványozó ezt megelőzően korábban is nyújtott be perújítási kérelmet, rossz egészségi állapotára hivatkozva, azt igazságügyi orvosszakértői véleménnyel alátámasztva. Kérelmét az eljáró bíróság elutasította, ugyanis a hivatkozottak az alapeljárásban folyt bizonyítás tárgyát képezték, azt a bíróság a büntetés kiszabása körében értékelte. A döntést a Kúria végzésével helybenhagyta.
- [5] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a perújítási indítvány elutasítását indítványozta, figyelemmel arra, hogy a jogi képviselő beadványában és az általa csatolt iratokban nem található olyan okok, amelyek a perújítás alapjául szolgálnának. Álláspontja szerint az abban kifejtettek már az alapügy eljárása során felmerültek, azok a terhelti védekezést ismétlik meg.
- [6] Hangsúlyozta a Győri Fellebbviteli Főügyészség azt is BF.94/2020/3-I. számú átiratában, hogy a perújítás szempontjából nem a bizonyítási eszköznek, hanem a bizonyítéknak kell újnak lennie. Ugyanazon bizonyíték más forrásból vagy más bizonyítási eszköz révén nem minősül újnak. Ennek alátámasztásaként hivatkozott a bíróság a BH2015. 123. számú kúriai döntésre. Mindezek alapján a védő által bemutatott, az alapügyben már korábban vizsgált tényekre vonatkozó újabb bizonyítási eszközök nem alkalmasak a perújítás mint rendkívüli jogorvoslat megindításának alapjául.

- [7] Az indítványozó védőjének az átiratra tett észrevételében a kérelmét megismételve és részben kiegészítve előadta, hogy – álláspontja szerint – a szóban forgó bizonyítékokat az alapügyben a bíróságok nem vizsgálták, azok korábban nem voltak ismertek. Az indítványozó megjegyezte azt is, hogy bűncselekményt nem követett el, valamint utalt rossz egészségi állapotára is.
- [8] 1.4. A Győri Ítéltábla az indítványozó és védője által benyújtott a perújítási indítványt alaptalannak találta, ezért azt a Bpi.II.169/2020/5. számú végzésével elutasította. Indokolásában kitért arra, hogy egyetért a Győri Fellebbviteli Főügyészség azon álláspontjával kapcsolatban, hogy az indítványozó a törvényben meghatározott perújítási okot nem szolgáltatott. Az indítványozó a perújítási indítványában foglaltakat már korábban, az eljárás alatt előterjesztett bizonyítási indítványaiban is előadta, amelyeket az eljáró bíróságok részletesen vizsgáltak, majd az indokolási kötelezettségüknek teljes körűen eleget téve elutasítottak. Ezen felül megjegyezte az eljáró bíróság azt is, hogy az indítványozó által az eljárás során vitatottak is az alapügyben született döntés indokolásában részletesen cáfolatot nyertek. A jogerős ítéletben kifejtettek nem tartalmaznak felderítetlenséget vagy hiányosságot a megállapított tényállással kapcsolatban. A Győri Ítéltábla megállapította, hogy „[m]indezek alapján az alapügyben megállapított tényállás megalapozott volt, amely a bizonyítékok teljes körű értékelésén nyugszik” (Győri Ítéltábla döntése, 11. oldal).
- [9] Hangsúlyozta az is a Győri Ítéltábla, hogy a jogi képviselő által csatolt nyilatkozat és dokumentumok – a perújítás szempontjából – csak új okiratok, de új bizonyítéknak nem tekinthetők (EBH2009.1937. II. pont). Ennek fényében tehát nincs olyan új bizonyíték, amely alapját képezheti a perújítás lefolytatásának ugyanis az nem alapozható a bizonyítékoknak az alapügyben hozott ítéletben foglaltaktól eltérő értékelésére (BH2006.387. I. pontja).
- [10] 1.5. A Győri Ítéltábla végzése ellen az indítványozó védője jelentett be fellebbezést, lényegében változatlanul fenntartva a perújítási indítványában foglaltakat. Hivatkozott arra, hogy a perújítási indítványban csatolt dokumentumok azt bizonyítják, hogy az indítványozó magatartása csupán gondatlan volt az alapítéletben megállapított tényállás kapcsán, így vele szemben felmentésnek van helye.
- [11] A Legfőbb Ügyészség BF.881/2020/2. számú átiratában a fellebbezést alaptalannak tartotta. Hangsúlyozta, hogy álláspontja alapján a szóban forgó kérdéseket az eljáró bíróságok az alapeljárásban vizsgálták, valamint utalt arra, hogy a másodfokú végzés kiemelte azt is, hogy az indítványozóval szemben egyetlen olyan adat sem merült fel, amely arra engedne következtetni, hogy az alapítéleti tényállást megvalósító magatartása gondatlannak minősülne.
- [12] A Kúria a fellebbezést alaptalannak találta, ezért a Bpkf.III.963/2020/2. számú végzésével az Ítéltábla döntését helybenhagyta. A végzés indokolásának lényege szerint a Kúria, egyetértve az Ítéltábla döntésében foglaltakkal, megállapította, hogy a védő a perújítási indítványában új bizonyítékot nem ajánlott fel, az alapügyben mérlegelt bizonyítékok újraértékelésének igényével lépett fel, azonban a bírói mérlegelés nem lehet a perújítás alapja. Kifejtette ezzel kapcsolatosan a Kúria, hogy a perújítás olyan rendkívüli jogorvoslat, amelynek igénybevételére kizárólag a Be. 637. § (1) bekezdés a)–g) pontjában felsorolt okok valamelyikének maradéktalan teljesítése esetén, ugyanezen törvényhely (2), (3) és (5) bekezdéseiben írt további feltételek alapján van mód. A Be. 637. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint akkor van helye a perújításnak, ha az alapügyben felmerült vagy fel nem merült tényekre vonatkozó olyan új bizonyítékot hoznak fel, amely valószínűvé teszi, hogy a terheltet fel kell menteni, vagy lényegesen enyhébb büntetést kell kiszabni. A Kúria szerint az Ítéltábla megfelelően mutatott rá arra a tényre, hogy csupán ezen három egymásra épülő törvényi feltétel fennállása esetén rendelhető el a perújítás.
- [13] Az indítványozó kétségtelenül az alapeljárásban már felmerült tényre (tényekre) hozott új bizonyítékot, amelyek – álláspontja alapján – a gondatlan magatartást igazolják. A Kúria utalva az alapítéletekben és a perújítási indítványt elutasító döntésben foglaltakra megállapította, hogy az indítványban részletezettek és a fellebbezésben hivatkozott bizonyítékok nem alkalmasak eltérő tényállás megállapítására, valamint nem valószínűsítik, hogy az indítványozót fel kellene menteni vagy vele szemben lényegesen enyhébb büntetést kéne kiszabni. Ennek alátámasztásaként hivatkozott a korábbi BH2004. 229., valamint a BH2006. 387. számú eseti döntésére, amelyek szerint a perújítás lényege, hogy perdöntő tény hiányzik az alapügyből. Az ilyen tény megléte, illetve perbeli hiánya azonban nem fakadhat az alapügyben mérlegelt (meglévő) bizonyítékok újraértékeléséből, valamint a felajánlott új bizonyítékkal együtt való újraértékeléséből.

- [14] 2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, mert álláspontja szerint a Győri Ítéltábla Bpi.II.169/2020/5. számú végzése és a Kúria Bpkf.III.963/2020/2. számú végzése sérti az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, a T) cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, valamint a 28 cikket. Mindezekre figyelemmel kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg az említett bírósági döntések alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.
- [15] 2.1. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmével kapcsolatban – különösen a jogorvoslathoz való joga tekintetében – az indítványozó alkotmányjogi panaszában alapvetően azt kifogásolta, hogy az eljáró bíróságok olyan korábban kialakult joggyakorlatra (BH2015. 123.) hivatkozva utasították el a perújítási indítványát, amelyet álláspontja szerint tévesen értelmeztek. Megjegyezte ezzel kapcsolatosan az indítványában, hogy a hivatkozott döntés rendelkező része, miszerint: „nem a bizonyítási eszköznek, hanem a bizonyítéknak kell újnak lenni” elfogadható és összhangban van a Be. vonatkozó rendelkezéseivel, ugyanakkor az ügyében született döntésekből megállapítható, hogy a bizonyítási eszköz újdonságára hivatkozva úgy utasították el a bizonyítási indítványait, hogy annak „beltartalma” új, az alapügyben el nem bírált bizonyíték.
- [16] A bíróságok által hivatkozott másik (BH2006. 387.) korábbi eseti döntés azt tartalmazza, hogy a perújítási indítvány nem irányulhat az alapügyben megállapított tényállás alapjául szolgáló bizonyítékok értékelésének vitatására. Az indítványozó meglátása szerint a perújítási indítványok megengedhetőségének körében az új bizonyítékokról rendelkeznek a bíróságok úgy, hogy azok az alapügyben megállapított bizonyítékértékelést támadják. Véleménye szerint ez ellentétes az Alaptörvénnyel.
- [17] Végezetül utalt arra is az indítványozó, hogy az első- és másodfokú döntésekből a bíróságok azon álláspontja olvasható ki, miszerint a perújítás csupán az elsőfokú és a jogerős döntésben megállapított tényállást támadja és ez szolgált a rendkívüli jogorvoslat elutasításához is. Nézőpontja szerint a perújítás jogintézményének lényege pont az alapügyben született ítéleti tényállás vitatása az új bizonyítékok tükrében. A bírói értelmezés tehát teljesen ellentétes a törvény szövegével és annak szellemével.
- [18] Mindezekre tekintettel utalt arra az indítványozó, hogy a hivatkozott bírói gyakorlat jogellenes és érdemben kiiktatja „holt jogszabállyá” változtatja a perújítás intézményét, mint rendkívüli perorvoslatot. Ugyan általánosságban a jogorvoslat lehetősége biztosítva van, de ezen hivatkozott gyakorlat alapján nem érvényesül az Emberi Jogok Európai Egyezménye Jogok és Szabadságok című I. fejezetének 13. cikkében foglalt hatékony jogorvoslathoz való jog. Tehát az említett önkényes bírói jogértelmezés ellentétes az Alaptörvény 28. cikkében foglalt azon rendelkezéssel, hogy a bíróságok jogértelmezésük során jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.
- [19] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie.
- [20] Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata nem zárja ki azt, hogy a perújítási indítványt elutasító bírósági döntés is önállóan támadható legyen Abtv. 27. §-a szerinti panasz benyújtásával, ebben az esetben azonban kizárólag a perújítási indítvány elbírálását elvégző bíróságok eljárásának, jogértelmezésének az alkotmányossága, így tehát a perújítási indítvány tárgyában hozott bírósági döntések Alaptörvénnyel való összhangja vizsgálható [lásd például: 3014/2020. (II. 4.) AB végzés, Indokolás [12]; 3215/2021. (V. 28.) AB végzés, Indokolás [13]].
- [21] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőben nyújtotta be.
- [22] 3.2. Az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése tekintetében – megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezését, illetve a sérelmezett bírói döntéseket, indokolja azok Alaptörvénybe ütközését és kifejezetten kéri a megsemmisítésüket.
- [23] Az indítványozó indítványában hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére is. Ennek kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek, ugyanis ezen alaptörvényi rendelkezések vonatkozásában az indítványozó nem adott elő alkotmányjogilag értékelhető érvelést

az ügye vonatkozásában, csupán az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezést jelölte meg. Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy az indítvány az Alaptörvény fent hivatkozott rendelkezése tekintetében nem felel meg a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek, mivel – az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint – az indokolás hiánya {lásd többek között: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadályá.

- [24] 3.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-ában és az Abtv. 29. §-aiban foglalt tartalmi feltételeket kimeríti-e.
- [25] Az egyedi ügyben való érintettség megállapítható, mivel az indítványozó a panasszal támadott ügyekben – az alapügy terheltjeként – a perújítást kezdeményező fél volt.
- [26] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont, 51. § (1b) bekezdés b) pont], hogy az indítványozó valamely Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozzon. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében az Alaptörvény R cikk (2) bekezdése, T cikk (1) bekezdése és 28. cikke nem az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát tartalmazza, ennek megfelelően ezen cikkek állított sérelme nem vetheti fel az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét sem {az R cikk (2) bekezdésére és a T cikk (1) bekezdésére együttesen például: 3252/2019. (X. 30.) AB határozat, Indokolás [21], a 28. cikkre például: 3152/2019. (VI. 26.) AB végzés, Indokolás [19]}. Az Alkotmánybíróság ezért megállapítja, hogy az indítvány e vonatkozásban nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti követelményt.
- [27] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további tartalmi feltételeként nevesíti, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia.
- [28] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó elsősorban azért fordult az Alkotmánybírósághoz, mert megalapozatlannak, tévesnek és jogszabálysértőnek tartja az ügyében hozott bírósági döntéseket. A panasz így valójában a támadott ítélet – közvetve az alapügyben hozott bírósági döntések – ismételt felülbírálatára irányul. Jelen ügyben is emlékeztetni szükséges azonban arra, hogy a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [29] Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja az Alkotmánybíróság, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; a legutóbbi gyakorlatból lásd például: 3215/2021. (V. 28.) AB végzés, Indokolás [20]}.
- [30] „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}
- [31] 4. Az eljáró bíróságok döntéseinek indokolásában az alapügyben részletesen kifejtettekre visszautalva egyértelműen számot adtak arról, hogy miért, mely jogi érvek mentén tartják megalapozatlannak a perújítási indítványt. Az idézett állandó gyakorlat alapján az Alkotmánybíróság nem bocsátkozhat annak érdemi vizsgálatába, hogy a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott bírósági döntés helyes volt-e. Ezen felül az Alkotmánybíróság

jelen ügghöz kapcsolódóan is hangsúlyozandónak tartja, hogy nem tekinthető az eljárás tisztességessége [XXVIII. cikk (1) bekezdés] követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntéseket tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja {lásd hasonlóan például: 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]; 3215/2021. (V. 28.) AB végzés, Indokolás [22]}.

- [32] Az Alkotmánybíróság rámutat arra is, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből az a jog vezethető le, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják, az azonban nem, hogy a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adni {lásd például: 3347/2017. (XII. 20.) AB végzés, Indokolás [50]}. Megállapítható, hogy az indítványozó a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott elsőfokú döntés ellen jogorvoslattal élhetett, és benyújtott jogorvoslati kérelmét a másodfokú bíróság érdemben el is bírálta. Erre tekintettel a jogorvoslatihoz való jog sérelme jelen esetben nem merül fel {lásd hasonlóan: 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [15]}.
- [33] 5. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó panasza a sérelmezett döntésekkel kapcsolatban nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, így nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2021. október 19.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2037/2020.

